

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MSM „MSC Flaminia”

Strona pozwana: Land Niedersachsen

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów należy interpretować w ten sposób, że pozostałości w postaci złomu i wody gaśniczej wymieszanej z osadami oraz pozostałościami ładunku, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, będące wynikiem awarii zaistniałej na pokładzie statku, powinny być uznane za odpady wytwarzane na pokładach statków w rozumieniu tego przepisu, które są w związku z tym wyłączone z zakresu stosowania wspomnianego rozporządzenia, chyba że są one wyładowywane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia.

(¹) Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litwa) — AB „Achema”, AB „Orlen Lietuva”, AB „Lifosa”/Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK)

(Sprawa C-706/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Pojęcie „pomocy przyznawanej przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych” — Środki mające na celu rekompensatę dla dostawców usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej — Pojęcie „pomocy, która wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi” i „zakłócającej lub grożącej zakłóceniem konkurencji” — Pojęcie „selektywnej korzyści” — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Rekompensata kosztów związanych z wykonywaniem zobowiązań z zakresu usług publicznych)

(2019/C 255/09)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB „Achema”, AB „Orlen Lietuva”, AB „Lifosa”

Strona pozwana: Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK)

przy udziale: Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, UAB „Baltpool”

Sentencja

1) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że fundusze przeznaczone na finansowanie systemu usług użyteczności publicznej, takich jak usługi użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej, stanowią zasoby państwowe w rozumieniu tego postanowienia.

- 2) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jeżeli operatorzy sieci dystrybucyjnych i przesyłowych korzystają ze środków przeznaczonych na finansowanie usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej w celu zrekomensowania strat poniesionych w związku z obowiązkiem zakupu energii elektrycznej od niektórych producentów energii elektrycznej po stałej taryfie i jej bilansowania, to taka rekompensata stanowi korzyść w rozumieniu tego przepisu przyznaną producentom energii elektrycznej.
- 3) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym fundusze takie jak fundusze przeznaczone dla niektórych dostawców usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej powinny być uważane za przyznające im selektywną korzyść w rozumieniu tego przepisu i za mogące wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- 4) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że interwencja państwa, taka jak system usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej, nie powinna być uważana za rekompensatę stanowiącą wynagrodzenie za świadczenia wykonane przez przedsiębiorstwa będące beneficjentami w celu wykonania zobowiązań z zakresu usług publicznych w rozumieniu wyroku z dnia 24 lipca 2003 r., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), chyba że sąd odsyłający stwierdzi, że ta lub inna z usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej rzeczywiście spełnia cztery przesłanki wymienione w pkt 88–93 tego wyroku.
- 5) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że interwencję państwa, taką jak system usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej, należy uznać za zakłócającą konkurencję lub grożącą jej zakłóceniem.

(¹) Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Norderstedt — Niemcy) — Christian Füllä/Toolport GmbH

(Sprawa C-52/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Brak zgodności dostarczonego towaru z umową — Artykuł 3 — Prawo konsumenta do przywrócenia towarom zgodności w sposób wolny od opłat, w rozsądnym terminie i bez istotnej niedogodności — Ustalenie miejsca, w którym konsument powinien udostępnić sprzedawcy zakupiony na odległość towar w celu doprowadzenia go do stanu zgodności — Pojęcie „wolnego od opłat” doprowadzenia towaru do stanu zgodności — Prawo konsumenta do rozwiązania umowy)

(2019/C 255/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Norderstedt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Füllä

Strona pozwana: Toolport GmbH